

WWF-Norge

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
info@wwf.no
www.wwf.no

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Oslo, 16 April 2007

WWF Høringsvar - Det norske kvotesystemet for 2008-2012 -utkast til endring av klimakvoteloven

Klimaendringer som følge av menneskelige utslipp av klimagasser er et globalt problem som krever globale løsninger. WWF mener derfor at det overordnede målet for regjeringens samlede klimapolitikk må være å bidra til en mest mulig omfattende og effektiv videreføring og utvidelse av Kyotoprotokollen for perioden etter 2012. WWF mener at Norges viktigste bidrag til en slik avtale er å redusere innenlands utslipp for derigjennom å vise at utslippsreduksjoner er mulig og at industrialiserte land tar klimaendringene på alvor.

WWF mener videre at videreutviklingen av et marked som medfører en kostnad på utslipp av drivhusgasser og tilsvarende verdi for utslippsreduksjoner vil være et sentralt element i en global avtale. WWF mener derfor det er riktig og viktig at Norge bidrar til utviklingen av et globalt kvotemarked for drivhusgasser gjennom å knytte seg opp til det europeiske kvotehande systemet (ETS) slik regjeringen foreslår.

For å bidra til et effektivt marked må regjeringens forslag til norske kvotesystemet for 2008-2012 endres slik at:

- Alle kvoter auksjonere bort.*
- All industri behandles likt. Kvoteplikt innføres for all industri over en gitt størrelse.*
- Forslaget om å reservere gratiskvoter til gasskraftverk fjernes.*
- CO2-avgiften opprettholdes og utvides for å sikre en minimumskostnad på utslipp.*

WWF-Norge viser til høringsbrev om utkast til endring av klimakvoteloven (det norske kvotesystemet for 2008-2012) og sender herved våre kommentarer.

WWF-Norge

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
info@wwf.no
www.wwf.no

Overordnet

Gjennom den kommende kvoteperioden (2008-2012) må Norge bli et foregangsland for å styrke kvotemarkedes klimateffektivitet, og spesielt være en pådriver for forbedringer i neste kvoteperiode. Herunder:

- Arbeide aktivt for at ordningen med vederlagsfrie kvoter avvikles. Alle kvoter må auksjoneres bort.
- Kvoteplikten utvides til å inkludere flere sektorer og flere drivhusgasser.
- Som et minimum må kvoteplikten utvides til å omfatte all industri over en gitt størrelse, og all flytrafikk og skipsfart. Norge bør spesielt være en pådriver i arbeidet med å gjøre internasjonal skipsfart kvotepliktig i før utløpet av inneværende periode (før 2012).

Som en konsistent pådriver for slike forbedringer i kvotesystemet må regjeringens forslag til norske kvotesystemet for 2008-2012 endres slik at:

1. Alle kvoter auksjoneres bort. Dette må i det minste etableres som et premiss for utdelingen av kvoter til norsk industri i neste kvoteperiode.
2. All industri behandles likt. Kvoteplikt innføres for all industri over en gitt størrelse.
3. Forslaget om å reservere gratiskvoter til gasskraftverk fjernes.
4. CO2-avgiften opprettholdes og utvides for å sikre en minimumskostnad på utslipp.

Disse punktene belyses ytterligere nedenfor.

1. Fordeling av kvoter

For å gi økonomiske insentiv til en mer bærekraftig utvikling må prinsippet om at "forurensere betaler" gjennomføres konsekvent. I kvotesystemet sikres dette gjennom auksjonering av kvoter, mens det undergraves gjennom utdeling av gratiskvoter. Auksjonering bidrar også til å redusere sannsynligheten for overallokering av kvoter til deler av industrien. Prinsipielt mener derfor WWF at alle kvoter må auksjoneres bort.

Regjeringen har foreslått at det deles ut gratiskvoter tilsvarende 81 % av kvotepliktig industris utslipp i 2005. Dersom dette forslaget opprettholdes må den vederlagsfrie kvotemengden også bli den totale kvotemengden. Auksjonering av ytterligere kvoter vil innebære at det totale utslippstaket heves, uten vesentlig betydning for norsk industri, som alternativt må kjøpe kvoter gjennom EU ETS. WWF mener derfor at det ikke skal auksjoneres ut kvoter på toppen av gratiskvotene.

Dersom forslaget om vederlagsfrie kvoter opprettholdes, er det bra at regjeringen vil basere kvotetildelingen på historiske utslipp. Regjeringen må i tillegg klargjøre hva som vil være premissene for neste tildeling (2012-). WWF mener dette må være full auksjonering. Dersom regjeringen ikke kan binde seg til dette, må det slås entydig fast at alternativet vil være samme historiske referanse som for kommende periode (2008-2012).

WWF-Norge

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
info@wwf.no
www.wwf.no

2. Omfanget av kvotepliktig industri

Poenget med kvotemarked og karbonprising er opplagt å redusere forbruk av karbonintensive produkter og tjenester (inkludert energi), til fordel for mindre karbonintensive alternativer. Dette poenget undergravis imidlertid ved at viktige industrisektorer ikke pålegges kvoteplikt. At karbonprising har negative konsekvenser for produksjonsvolumet i enkelte industrier er ikke et argument mot at disse industriene også må betale for egne utslipp, det er tvert i mot poenget! WWF mener derfor all industri må behandles likt, med samme kvoteplikt for all industri over en gitt størrelse.

CO₂ som renses fra naturgass uten fangst og lagring, må pålegges kvoteplikt og CO₂-avgift på linje med resten av petroleumsindustrien.

Regjeringen må arbeide for tilsvarende rammebetingelser for internasjonale handelspartnere, men kan ikke vente på at andre skal gå foran.

3. Gratiskvoter til ny gasskraftindustri

Det er bra at regjeringen generelt ikke har lagt til side kvoter for ny industri. Det gir riktige signaler om dreining i industripolitikken. Det blir derfor desto mer uforståelig at det settes til side kvoter for gasskraftverk uten rensing. Ingen annen sektor trenger så tydelige signaler om at all videre utbygging skal være basert på CO₂-fri teknologi. Dette forslaget må fjernes.

4. Utvidelse av CO₂-avgiften

For å sikre en reell minimumskostnad for CO₂-utslipp for alle utslippkilder mener WWF at CO₂-avgiften må opprettholdes og utvides til å omfatte alle CO₂-utslipp som bidrar til menneskeskapte klimaendringer. For ikke å gi urimelig ekstrabelastning på norsk industri kan kvotepliktig industri avregne CO₂-avgiften mot kvotekjøp slik regjeringen foreslår for petroleumssektoren. Det må videre fases inn en tilsvarende avgift for andre drivhusgasser.

Formålet med CO₂-avgiften er å bidra til å redusere CO₂-utslippene. Slikt sett, kan innbetalt CO₂-avgift sees som en avgift som ikke er tilstrekkelig effektiv. Dette kan delvis kompenseres ved å bruke CO₂-avgiften til å kjøpe utslippskvoter (EUA) som trekkes ut av markedet. Dette gir en dobbel miljøgevinst, både reell kompensasjon for utslippene og høyere kvotepris. WWF mener inntektene fra CO₂-avgiften må gå uavkortet til slike kvotekjøp.

Bruk av Kyoto mekanismer

Regjeringen må se forbi kyotoperioden og legge opp til en klimapolitikk med et langsiktig mål om 80% reduksjon i forhold til 1990 nivå innen 2050, med 30% reduksjon innen 2020 som første milepæl. Dette tilsvarer årlige reduksjoner på omtrent 3,5% per år. WWF mener en ansvarlig klimapolitikk innebærer at det legges troverdige politiske føringer for å nå dette målet gjennom

WWF-Norge

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
info@wwf.no
www.wwf.no

innenlands utslippsreduksjoner. En utsettelse av innenlands reduksjoner innebærer at utfordringen blir stadig større og dyrere i årene frem mot 2050.

Spesielt må regjeringen komme med en absolutt garanti om at nasjonale utslippsforpliktelser ikke skal dekkes inn gjennom kjøp av overskuddskvoter fra Russland og Øst-Europa, såkalt "hot air". Dersom det i Norge ikke er tilstrekkelig politisk vilje til fullt ut å oppfylle kyotoforpliktelsene gjennom innlands utslippsreduksjoner, må supplerende tiltak skje gjennom CDM og JI, primært CDM.

For å sikre bred deltagelse i en post-2012 avtale om utslippsreduksjoner, må dagens industrialiserte land vise at de tar klimaproblemet på alvor gjennom betydelige innenlands reduksjoner. En utvikling mot at vesten "kjøper seg fri" fra sitt ansvar gjennom omfattende bruk av CDM vil undergrave arbeidet med å få voksende økonomier og utviklingsland til å delta i en forpliktende global avtale. WWF mener derfor Norges viktigste bidrag til en global løsning på klimaproblemet er å redusere egne utslipp. Legges forutsetningen om 3,5% årlig reduksjon til grunn, vil dette innebære at en gradvis større andel av kyotoforpliktelsene oppfylles innenlands. Som gjennomsnitt for perioden forventer WWF at minst 75% av de norske forpliktelsene oppfylles gjennom innlands kutt.

Vennlig hilsen
WWF-Norge

Rasmus Hansson
Generalsekretær

Arild Skedsmo
Klima- og energirådgiver